

[Justitsministeren.]

strationen iøvrigt? Administrationen af lovene, som den nu engang ligger i ministerens hånd, kommer forsåvidt an på den enkelte mand, men har vi eksempler på, som er værd at dvæle ved, at der ikke administreres med fornuft og omtanke og med kontinuitet i de afgørelser, der træffes? Jeg tror ikke, man skal overdrive den fare, der kan ligge i, at det nu en gang må ligge i ministerens hånd at administrere lovene. Jeg tror ikke, man skal lade den frygt være afgørende, når det, som jeg forudser, vil vise sig, at de bindende direktiver, man kunne ønske, er umulige, fordi livets forhold er af en sådan mangfoldighed, at ingen på forhånd kan ane og forudse, hvordan de nye tilfælde vil komme til at forme sig. Man må her som i så mange andre tilfælde give ministeren et vidt spillerum, og deri ser jeg, som ikke er nogen ynder af vilkårlighed, ikke nogen ulykke.

Formanden: Det ærede medlem hr. Elmquist har ordet for en kort bemærkning.

Elmquist: Jeg skal passe på ikke at slå ud med armene; det forstår jeg, den højtærede justitsminister ikke holder så meget af.

Formanden: Det er tilladt efter forretningsordenen.

Elmquist: Nå, ja, så vil jeg blive ved med at slå ud med armene. Må jeg sige til den højtærede justitsminister, at det jo er rigtigt nok, at man i stor udstrækning må lade ministeren administrere, men i de fleste love er der virkelig givet anvisning på, hvad det er, ministeren skal gøre, og hvad ministeren skal forbyde eller tillade. Her er ikke gnost af antydning af, efter hvilke retningslinier man skal gå frem. Den ene minister kan sige ja, hvor den anden siger nej, i tilfælde, der er ganske analoge. Det er det, jeg finder forkert. Derfor er det, jeg mener, — og det har jeg i og for sig også indtryk af, at vi er enige om —, at vi skal se, om vi ikke kan finde visse direktiver, hvorefter denne lov skal administreres, direktiver for, hvornår der skal siges ja, og hvornår der skal siges nej. Dem må vi bestræbe os på at finde frem til; ellers bliver loven efter min mening forfjetlet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ernst Christiansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Landstingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. december, kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om udlændinges adgang til at eje fast ejendom i Danmark.

2) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

3) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om hittegodt.

Mødet hævet kl. 15⁵⁰.

31. møde.

Torsdag den 8. december kl. 13³⁰.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om nedsættelse af benzinafgiften,

forslag til lov om ændring i lov nr. 538 af 31. oktober 1946 om midlertidige forbrugsafgifter m. m. og

forslag til lov om grundstigningsskyld.

I skrivelser af samme dato meddeler socialministeren, at han i folketinget har fremsat: